ИЗВЕСТИЕ НА КОМИСИЯТА

Документ с насоки: Износ, реекспорт, внос и търговия с рога от носорози в рамките на Съюза

(2016/C 15/02)

1. **Обща информация относно опазването на носорозите и заплахите, породени от увеличението напоследък на бракониерството и незаконната търговия**

Видът на носорога е включен в Допълнение I на CITES, с изключение на популациите на Южен бял носорог (*Ceratotherium simum simum*) от Южна Африка и Свазиленд, които са изброени в Допълнение II.

Незаконният трафик на продукти от носорог (особено на рога) е една от основните заплахи за оцеляването на вида. През 2007 г. незаконно убитите носорози в Южна Африка са само 13, обаче през последните осем години бракониерството на носорози се е увеличило рязко, като през 2013 г. жертва на бракониерски лов са станали 1 004 носорога, а през 2014 г. — 1 215 ([1]).

С оглед на шестнадесетото заседание на Конференцията на страните по CITES през март 2013 г. Секретариатът на CITES посочи:

„Броят на незаконно убитите носорози в Южна Африка достигна най-високите си нива в съвременната история и изкупуването в крайна сметка ще стане неустойчиво, ако случаите на бракониерство продължат да се увеличават с настоящите темпове. Получените отговори след Нотификации до страните № 2012/014 и № 2012/053 показват, че страните са изпълнили редица мерки за премахване на сегашните високи нива на бракониерство на носорози и свързаната незаконна търговия с рога от носорози. Въпреки тези мерки и инвестирането на значителни ресурси в борбата с бракониерството на носорози и незаконната търговия с рога от носорози, както и похвалните усилия на правоприлагащите органи в редица държави, годишно броят на носорозите, жертва на бракониерски лов, продължава да нараства с обезпокоителни темпове.

Незаконната търговия с рога от носорози продължава да бъде една от най-структурираните престъпни дейности, пред които е изправена CITES в момента. Налице са ясни индикации, че с бракониерство на носорози и незаконна търговия с рога от носорози се занимават организирани престъпни групи. Тези групи действат в страни с популации на носорози, както и в Европа, където има случаи на кражба на рога от носорози от музеи, аукционни къщи, антикварни магазини и препаратори. Изземвания има също така в Австралия, САР Хонконг и Филипините. През февруари 2012 г. по обвинения в незаконен трафик на рога от носорози в Съединените американски щати бяха арестувани седем души. Следователно незаконната търговия с рога от носорози става голям проблем, чиито ефекти се усещат на няколко континента. Необходими са засилено международно сътрудничество и добре координирано правоприлагане за ефективно справяне с тази заплаха.“ ([2])

Успоредно с това увеличение на бракониерството, има индикации, че на територията на целия ЕС действат извършители на организирана престъпност за сдобиване и търговия с рога от носорози. Това накара Европол да започне специално действие спрямо незаконната търговия с рога от носорози в рамките на Съюза ([3]).

Преди приемането на първия вариант на настоящия документ с насоки през февруари 2011 г. редица държави членки отбелязаха увеличение на заявленията за сертификати за търговия в рамките на Съюза и за реекспорт на рога от носорози, представени като „антики“ или „обработени екземпляри“. В много от случаите разследванията показаха, че мотивацията на купувачите няма нищо общо с художествения характер на предметите. Показателни за това бяха предлаганите цени за такива продукти в аукционни къщи, свързани основно с тяхното тегло, а не с какъвто и да било друг елемент. Тези цени достигнаха много високи равнища, които нямат нищо общо с художествената им стойност.

След като през септември и октомври 2010 г. Обединеното кралство и Германия приеха строго тълкуване на законодателството на Съюза относно търговията с държави извън Съюза с такива продукти, други държави членки отбелязаха, че са получили заявления за реекспорт или искане на информация как ще се обработват такива заявления, което предполага, че някои търговци се опитват да избегнат режима в Обединеното кралство и Германия и търсят най-лесния начин за реекспорт на такива предмети от ЕС.

Освен това през последната година случаите на кражба на рога от носорози от музеи, аукционни къщи или от антикварни магазини или ателиета за препариране в ЕС достигнаха безпрецедентен мащаб. Европол регистрира петдесет случая на кражба (включително десет опита) в тринадесет държави — членки на ЕС, довели до 60 откраднати екземпляра. Вероятно има още много кражби, които по различни причини не са били докладвани на Европол.

([1]) https://www.environment.gov.za/mediarelease/molewa_waragainstpoaching2015
([2]) http://www.cites.org/eng/cop/16/doc/E-CoP16-54-02.pdf
([3]) https://www.europol.europa.eu/content/press/europol-and-ireland-identify-organised-crime-group-active-illegal-trading-rhino-horn-9

Има индикации, че една организирана престъпна група (ОПГ) може да е отговорна за повечето от тези престъпления. Една трета от обявените за откраднати рога бяха пряко отнесени към тази ОПГ, а до момента няма друга ОПГ, за която да е установено, че действа в тази престъпна област.

Тази ОПГ продава на посредници, които изглежда са отговорни за увеличаването на заявления за сертификати и разрешителни за търгуване с рога от носорози.

Членовете на тази ОПГ редовно присъстват на търгове и посещават дилъри на антики с оглед на закупуване, ако не и на кражба на рога от носорози, монтирани върху основа, или на обработени рога. Подозира се, че ги прехвърлят на посредници, които захранват китайския и виетнамския пазар.

Беше отбелязано, че след ограниченията върху търговията с рога от носорози в Обединеното кралство, ОПГ се е насочила към аукционни центрове в други държави членки.

Съществува силна презумпция, че рогата от носорози, по-специално тези, които са представяни като антики или обработени екземпляри, може да се реекспортират от ЕС, за да се отговори на търсенето на рога от носорози за медицински цели в Азия. Тази търговия би могла да стимулира допълнително търсенето на такива продукти в региона и да поддържа цените на високо равнище, или да ги повиши. От своя страна такова голямо търсене на високо ценени продукти представлява печеливш пазар, който е много привлекателен за бракониери и незаконни търговци. Тази ситуация може да ги насърчи да разширят престъпната си дейност, което допълнително ще застраши опазването на оставащите популации на носорози.

Това подчертава необходимостта държавите членки да продължат да прилагат законодателството на ЕС относно търговията с диви животински и растителни видове по начин, който защитава вида и гарантира неговото опазване. Очаква се, че това може да принуди посочената ОПГ да предприеме отчаяни мерки за придобиване на рога от носорози, което ще я направи по-податлива на действия за правоприлагане.

На шестнадесетото заседание на Конференцията на страните по CITES беше прието Решение 16.84, съгласно което страните следва да:

„е) въведат национални мерки, по целесъобразност, в подкрепа на прилагането на CITES за регулиране на вътрешната търговия с екземпляри от носорози, включително всеки екземпляр, който според придружаващата документация, опаковка, означение или етикет, или според каквото и да било друго обстоятелство представлява част или продукт от носорог;

ж) обмислят въвеждането на по-строги национални мерки за регулиране на реекспорта на продукти от рога от носорози от какъвто и да било източник.“

Секретариатът свика заседание на работната група за прилагане на CITES относно носорозите в Найроби, Кения, проведено на 28 и 29 октомври 2013 г. ([1]) Заседанието събра на едно място различни експерти и представители от 21 държави, засегнати от бракониерството и незаконната търговия с рога от носорози. Съгласно стратегиите и предложените действия:

„1. Всички страни следва да: (…)

к) прилагат мерки за контрол на дейностите на аукционните къщи, тръжните продавачи и търговията с антики, по целесъобразност, за предотвратяване на незаконната търговия с рога от носорози;“.

Регулаторната рамка на Съюза относно търговията с диви животински и растителни видове трябва да бъде тълкувана с оглед на нейните цели, принципа на предпазните мерки и с необходимото внимание към познаването на актуалните развития. Освен това, тъй като изглежда, че в много държави членки има координирани опити от някои търговци да придобият рога от носорози в рамките на ЕС, преди да ги изнесат (реекспортират) в Източна Азия, са необходими насоки, за да се гарантира, че във всички държави членки се прилага общ подход за износ и реекспорт на такива продукти (вж. раздел 3 по-долу).

Държавите членки се приканват да отделят особено внимание на заявления за търговия с рога от носорози в рамките на Съюза, като се има предвид, че те могат да се използват от извършители на организирана престъпност и за придобиването на рогата, и за незаконната търговия с тях в Азия или за получаване на сертификати, с които впоследствие да се злоупотреби. Препоръките за обработване на тези заявления са представени в раздел 4 по-долу.

Необходими са също така насоки по отношение на заявленията за внос в ЕС на продукти от носорози, представени като „ловни трофеи“ (раздел 5).

2. **Статут на настоящия документ**

Това е документ с насоки, изготвен от службите на Комисията и одобрен единодушно от Комитета на Съюза за търговия с видове от дивата фауна и флора, създаден съгласно член 18 от Регламент (ЕО) № 338/97 на Съвета ([2]), съответно от компетентните органи на държавите — членки на Съюза.

([1]) Вж. http://cites.org/sites/default/files/notif/E-Notif-2014-006A.pdf
([2]) ОВ L 61, 3.3.1997 г., стр. 1.

Той представлява израз на начина, по който службите на Комисията и държавите членки тълкуват и възнамеряват да прилагат Регламент (ЕО) № 338/97, както и на мерките, които те считат за най-добра практика, но няма нормативен характер. Той остава подчинен на правото на Съюза, и по-специално на разпоредбите на Регламент (ЕО) № 338/97.

Документът ще се публикува в електронен формат от службите на Комисията и може да се публикува от държавите членки.

Документът ще бъде преразгледан от Комитета на Съюза за търговия с видове от дивата фауна и флора през втората половина на 2016 г.

3. **Насоки за тълкуването на правилата на ЕС относно износа и реекспорта на рога от носорози: заявления за разрешителни съгласно член 5 от Регламент (ЕО) № 338/97**

Правните актове на Съюза трябва да се тълкуват в съответствие с техните цели. В член 1 от Регламент (ЕО) № 338/97 се предвижда, че целта на този регламент е „защитата на видовете от дивата флора и фауна и гарантирането на тяхното опазване чрез регулиране на търговията с тях“. Следователно разпоредбите на регламента трябва да се тълкуват в съответствие с тази цел.

Освен това член 191, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) предвижда, че политиката на Съюза в областта на околната среда е базирана на принципа на предпазните мерки. Съгласно този принцип, когато за действие или политика има предполагаем риск от причиняване на вреди за обществото или за околната среда, в отсъствието на научен консенсус, че действието или политиката са вредни, доказателствената тежест за тяхната безвредност пада върху предприемащите действието. Принципът има за цел да гарантира по-високо равнище на защита на околната среда чрез превантивно вземане на решения в случай на риск. На практика обхватът на този принцип е широк, като включва и политиката за защита на потребителите, законодателството на Съюза в областта на храните и здравето на хората, животните и растенията.

В съответствие с постоянната практика на Съда на Европейския съюз принципът на предпазните мерки се прилага *inter alia* при тълкуването и прилагането на достиженията на правото на Съюза в областта на околната среда, и следователно при тълкуването и прилагането на Регламент (ЕО) № 338/97.

Държавите членки следва да прилагат принципа на предпазните мерки в упражняването на правото си на преценка съгласно Регламент (ЕО) № 338/97. В това отношение те следва да се позовават на Съобщението на Комисията от 2 февруари 2000 г. относно прилагането на принципа на предпазните мерки ([1]), което представя подробно необходимите съображения за правилното му прилагане.

Съгласно член 5, параграф 2, буква г) от Регламент (ЕО) № 338/97, при оценяването на заявленията за износ и реекспорт на рога от носорог управителните органи трябва да са се „уверили след консултация с компетентния научен орган, че няма други фактори, свързани с опазването на вида, които да не допускат издаването на разрешително за износ“. Тези разпоредби се прилагат за заявленията за разрешителни както за износ, така и за реекспорт на екземпляри на видове от приложение А и приложение Б.

Това условие се прилага за всички екземпляри на рога от носорози, независимо дали се считат за „обработени екземпляри“ или не.

Службите на Комисията и Комитета на Съюза за търговия с видове от дивата фауна и флора считат, че при текущите обстоятелства, с оглед на принципа за предпазните мерки и освен ако не бъдат открити убедителни научни доказателства за противното, държавите членки следва да вземат под внимание наличието на сериозни фактори, свързани с опазването на носорога като вид, поради които да не допускат издаването на разрешителни на износ и реекспорт.

Като следствие службите на Комисията и Комитета на Съюза за търговия с видове от дивата фауна и флора считат, че е законосъобразно държавите членки да гарантират, че като временна мярка няма да се издават разрешителни за износ и реекспорт на рога от носорози, освен в случаи, когато е напълно ясно, че разрешителното ще бъде използвано за законни цели, като например случаи, когато:

1. предметът е част от истински обмен на културни или художествени стоки между институции с утвърдена репутация (т.е. музеи);

2. управителният орган на съответните държави членки е убеден, че предметът е признато произведение на изкуството, и е сигурен, че стойността му гарантира, че няма да се използва за други цели;

3. предметът не е бил продаван и е наследство, което се придвижва като част от преместване на семейство или като част от завещание; или

4. предметът е част от добросъвестен научноизследователски проект.

([1]) COM(2000) 1 final (все още непубликувано в Официален вестник).

Допълнителни изисквания се прилагат във връзка с износа (реекспорта) за Китай: заявления за разрешителни за износ или реекспорт на рога от носорози за Китай следва да се отхвърлят предвид факта, че националното законодателство на Китай забранява вноса и вътрешната търговия с рога от носорози ([1]). Това включва предмети преди влизане в сила на Конвенцията, както и художествени предмети. Единственото изключение от тази забрана е свързано с рога, монтирани върху основа и внасяни като част от ловен трофей ([2]).

Този режим се прилага във връзка с континентален Китай, но не и за Хонконг, Макао или Тайван, чието законодателство разрешава търговията с рога от носорози в съответствие с правилата на CITES.

Преди издаването на разрешително за износ при условията, изложени в настоящия раздел, съответната държава членка следва да информира органите на CITES в държавата на местоназначение за това, както и да потвърди, че те са съгласни с вноса на екземпляра. Самоличността на износителя и на вносителя трябва да бъде потвърдена и документирана (напр. чрез съхраняване на копие от техните документи за самоличност).

4. Търговия в рамките на Съюза: насоки за прилагане на член 8, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 338/97 относно рогата от носорози

Преди приемането на първия вариант на настоящия документ с насоки държавите членки получаваха все повече заявления за сертификати за търговия с рога от носорози в рамките на Съюза съгласно член 8, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 338/97. Необходими са насоки на равнището на ЕС, за да се гарантира, че тези заявления са разглеждани по последователен начин в целия ЕС.

1. От съществено значение е на първо място да се подчертае основното правило, че търговията в рамките на ЕС с екземпляри, вписани в приложение A, е забранена съгласно член 8, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 338/97. Член 8, параграф 3 разрешава на държавите членки дерогация от тази забрана при спазването на определени условия (изброени в букви а) — з) ([3]). Употребата на термина „може“ в член 8, параграф 3 обаче ясно определя, че държавите членки не са длъжни да издадат сертификат за търговия в рамките на Съюза при спазването на тези условия (освен ако съгласно правото на Съюза не се изисква друго, както например при прилагането на принципа на пропорционалност). Когато решава дали да издаде или не сертификат, органът трябва да използва правата си за вземане на решения по своя преценка по подходящ начин.

   Вследствие на това дори и при спазване на едно от условията, изложени в букви а) — з) на член 8, параграф 3 не може да се счита за предоставящ право на сертификат за търговия в рамките на Съюза на всеки заявител. Освен това член 8, параграф 3 е предмет на принципа за предпазните мерки и както беше разгледано по-горе, доказателствената тежест за демонстриране на легитимността и съгласуваността на прехвърлянето с целите на Регламент (ЕО) № 338/97 следователно пада върху заявителя.

   При получаването на заявление за търговска употреба на рога от носорози в рамките на ЕС съгласно член 8, параграф 3, държавата членка е оправомощена съгласно правото на Съюза да откаже издаването на сертификат, дори при спазването на едно от условията, изложени в букви а) — з), при условие че отказът е съвместим с принципа на пропорционалност (т.е. отказът е целесъобразен за защитата на видове от дивата фауна или флора, или за гарантиране на тяхното опазване, както и че отказът не превишава необходимото за постигане на тази цел). Службите на Комисията и Комитета на Съюза за търговия с видове от дивата фауна и флора са на мнение, че това се отнася за случаите, в които легитимността и съответствието на дадено прехвърляне с целите на Регламент (ЕО) № 338/97 не са били доказани по безспорен начин от заявителя.

   Без да се засяга предходният параграф и поради обстоятелствата, описани в първия раздел на настоящия документ, съгласно член 8, параграф 3 държавите членки следва като временна мярка по принцип да не издават никакви сертификати за рога от носорози.

2. Когато, въпреки изложените по-горе препоръки, разпоредбите на националното законодателство на дадена държава членка не позволяват на нейните органи да отхвърлят заявления за сертификати за търговия с рога от носорози в рамките на ЕС, както това се изисква от горното, трябва да бъдат следвани препоръките, изложени по-долу.

([1]) Тази забрана е изложена в Циркулярно писмо № 39/1993 от 29 май 1993 г. на Държавния съвет относно забраната на търговията с рога от носорози и тигрови кости.

([2]) Извадка от предупреждение 41 съгласно CITES (февруари 2012 г.): „Китай забранява вноса на рога, които не са монтирани върху основа като част от ловен трофей. Това предполага, че самостоятелен рог не може да бъде внесен в Китай. Тази мярка беше приложена от китайските власти в подкрепа на инициативите, предприети от други държави, за минимизиране на незаконна търговия. Тази забрана обаче не се прилага за ловни трофеи, при които рогът от носорог е част от трофея. Главата, раменете и цялото тяло, монтирани върху основа заедно с рогата като ловен трофей, могат да се внасят в Китай от която и да е държава на произход. Забраната, разбира се, не се прилага също така за рогата на живи носорози, чийто внос е разрешен“.

([3]) Вж. параграфи от 32 до 34 на постановлението на Европейския съд по дело C510/99 (http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:61999CJ0510:EN:HTML).

Предвид увеличаването на престъпните дейности, свързани с рогата от носорози, в ЕС и участието на организираната престъпност с цел придобиване и продаване на такива продукти, на държавите членки се препоръчва да следват основан на риска подход и да гарантират максимален контрол при обработването на заявления за сертификати за търговия в рамките на Съюза. В този контекст е от изключителна важност, че групите, участващи в престъпни дейности, свързани с рога от носорози, използват неправомерно сертификати на Съюза за търговия в рамките на ЕС, издадени съгласно член 8, параграф 3, като документи, имащи за цел да удостоверят законността на крадени екземпляри. В допълнение, крадени екземпляри наскоро бяха предложени за продажба, по-специално в аукционни къщи на територията на Съюза.

Следователно има риск сертификати на Съюза за търговия в рамките на ЕС да се използват от тези групи като част от цялостната им стратегия за придобиване и незаконно търгуване с рога от носорози. Държавите членки имат отговорността да избягват издаването на сертификати, които биха могли да улеснят такива дейности, и следователно трябва да обработват тези заявления за търговия в рамките на Съюза по начин, който минимизира риска във възможно най-голяма степен.

3. Съгласно Регламент (ЕО) № 338/97 износът или реекспортът от Съюза на екземпляри от видовете, вписани в приложение А, е позволен само в изключителни случаи. Във връзка с това, в случай че, след провеждане на адекватна оценка на риска, както е изложено по-горе, органите на държава членка счетат, че няма риск издаването на сертификата да облагодетелства лица, участващи в незаконно придобиване или търговия с рога от носорози, условията, които им позволяват да издадат разрешително съгласно член 8, параграф 3, продължават да са предмет на строго тълкуване ([1]).

Приложимият режим за търговия с рога от носорози в рамките на Съюза ще се различава в зависимост от условията, изложени в член 8, параграф 3, букви а), б) и в).

Съгласно член 8, параграф 3, буква а) (т.е. екземпляри „придобити или въведени в Общността, преди за тях да са станали приложими разпоредбите, отнасящи се до видовете, вписани в допълнение I към конвенцията или приложение B1 към Регламент (ЕИО) 3626/82 на Съвета ([2]) или в приложение А“) основен елемент е това заявителят да докаже, че екземплярите са били придобити или въведени в ЕС преди 4 февруари 1977 г., за всички видове носорози, с изключение на белия носорог (за който датата е 1 юли 1975 г.). Ако такова доказателство не може да бъде предоставено от заявителя, не следва да се издава сертификат.

Изглежда, че редица предмети се представят като „обработени екземпляри“, чиято търговска цел е регламентирана съгласно член 8, параграф 3, буква б) от Регламент (ЕО) № 338/97 и член 62, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 865/2006 на Комисията ([3]). Ако даден предмет изпълни условията съгласно член 2, буква ц) от Регламента на Съвета, за да бъде приет като обработен екземпляр, не е необходим сертификат за търговската му употреба в рамките на Съюза. Определението за „обработени екземпляри“ обаче също следва да се тълкува тясно:

— Първо заявителят трябва да докаже, че екземплярът е придобит „50 години преди влизането в сила на Регламент (ЕО) № 338/97“, т.е. преди 3 март 1947 г.

— Освен това фактът, че рогът от носорог е монтиран върху плоча, щит или друга основа без никаква друга промяна на естествения му вид, следва да не бъде достатъчен продуктът да се счете за „обработен екземпляр“ съгласно член 2, буква ц) от Регламент (ЕО) № 338/97 на Съвета. Документът с насоки, изготвен от Комисията относно обработените екземпляри, следва да бъде и съответно ще бъде изменен. В допълнение, изискването съгласно член 2, буква ц), промяната да бъде извършена за „бижутерия, украса, изкуство, употреба или музикални инструменти“ следва също да бъде предмет на строго и задълбочено разглеждане, тъй като изглежда, че в някои от последните случаи художественият характер на промяната (като например значително резбоване, гравиране, вкарване или прикрепяне на художествени или използваеми предмети и т.н.) не е бил ясен, при което не са спазени условията по член 2, буква ц).

Когато се подават заявления за търговия с рога от носорози в рамките на Съюза съгласно член 8, параграф 3, буква в), на държавите членки се напомня, че тъй като вносът на рога от носорози (като лично имущество, а именно ловни трофеи) е възможен само по нетърговски съображения, не е възможно собствениците им да получат сертификат за търговски цели в рамките на Съюза съгласно член 8, параграф 3, буква в).

4. В случай че е издаден, сертификатът следва да описва съответния предмет достатъчно подробно, за да е ясно, че може да се използва само за съответния екземпляр и не може да бъде узаконен за употреба за други екземпляри. Освен това, и когато законодателството го позволява, държавите членки могат да обмислят събиране на данни, проверка и документиране на самоличността на заявителя и на купувача (напр. чрез съхраняване на копие от документите за самоличност). Би могло да се предвиди условие, което задължава продавача да уведомява органите за самоличността на купувача.

([1]) Съгласно правото на Съюза, както е тълкувано от Съда, изключенията от правилата в правото на Съюза трябва винаги да се тълкуват тясно.

([2]) ОВ L 384, 31.12.1982 г., стр. 1.

([3]) ОВ L 166, 19.6.2006 г., стр. 1.

Освен това сертификатите на Съюза за търговия в рамките на ЕС следва да се издават въз основа на специфичното прехвърляне — като се позволява само едно прехвърляне — което означава също така, че сертификатът ще бъде валиден за титуляра, посочен в каре 1 на съответния сертификат. Това се основава на член 11, параграф 3, втора алинея от Регламент (ЕО) № 865/2006, който позволява на държавите членки да „издадат сертификат за специфичното прехвърляне, когато се предполага, че има други фактори, свързани с опазването на вида, които да не допускат издаването на сертификата за специфичен екземпляр“.

5. **Внос в ЕС на „ловни трофеи“ от носорог**

Въвеждането в ЕС на носорози и производни продукти не е позволено за търговски цели, но при определени условия може да бъде разрешено въвеждането в ЕС на ловни трофеи ([1]), които се считат за лично или домашно имущество съгласно член 57 от Регламент (ЕО) № 865/2006.

Съгласно Регламент (ЕС) 2015/870 на Комисията ([2]) за изменение на Регламент (ЕО) № 865/2006 на Комисията първото въвеждане в ЕС на ловни трофеи от екземпляри от всички видове носорози става при условие че се представи разрешително за внос от държавата — членка на ЕС, вносител. Съгласно правото на ЕС такива ловни трофеи са лично и домашно имущество и следва да останат собственост на притежателите след вноса. Те не могат да бъдат продавани или употребявани по друг начин за търговски цели.

В последните години с разпоредбите относно търговията с ловни трофеи за екземпляри от носорози се злоупотребяваше умишлено от мрежи, които наемаха хора в държавите вносители, заплащаха пътуването им до Южна Африка, както и сафаритата им за лов на носорози, след което правеха рогата свое притежание и ги търгуваха незаконно в азиатски държави. Отделно от широко разпространената злоупотреба с ловни трофеи от носорози за незаконни търговски цели в Чешката република, разследвания, проведени в Словакия, но и в трети държави (САЩ), показват, че същите способи за наемане на „псевдоловци“ и дори на „добросъвестни ловци“ са широко използвани от престъпните мрежи за канали за износ на рога от носорози от Южна Африка до Азия.

За справяне с този проблем заседанието на работната група за прилагане на CITES относно носорозите (виж бележка под линия 4) препоръча да „се приложи контрол на законодателството и правоприлагането за предотвратяване на използването на рога, които са част от законно придобити трофеи, за цели, различни от ловни трофеи, и да се гарантира, че тези трофеи остават собственост на притежателите си за целите, посочени в разрешителното за износ съгласно CITES“.

В този контекст на държавите членки се препоръчва:

1. Когато се взема решение относно издаване на заявление за внос на ловен трофей от екземпляри от носорози:
   — да отделят особено внимание дали заявителят има ловен опит и да го информират, че вносът в ЕС може да бъде разрешен само за лична употреба,
   — да се свържат със страната на износ, ако е необходимо, за да се гарантира, че управленските органи по CITES са уведомени за планирания лов и износ и нямат информация, която да не допуска издаването на разрешителното за внос на заявителя.
2. Когато (след надлежно потвърждение, че всички условия са спазени в съответствие с Регламент (ЕО) № 338/97 и свързаните с него регламенти на Комисията) се издава разрешителното за внос, в него трябва да бъде включено следното изречение: „Вносът на настоящия ловен трофей е само за лична употреба. Предметът остава собственост на титуляра на настоящото разрешително. То се представя пред компетентните органи при искане от тяхна страна.“
3. Когато съгласно националното право е възможно, да извършват основани на риска проверки сред лицата, които са внесли ловни трофеи от носорози след 2009 г. ([3]), за да се потвърди, че те все още притежават трофеите, както и да споделят резултатите от тези проверки с други държави — членки на ЕС, Европейската комисия и Секретариата на CITES.

([1]) Ловният трофей е определен в член 1, параграф 46 от Регламент № 865/2006.
([2]) ОВ L 142, 6.6.2015 г., стр. 3.
([3]) За внос на ловни трофеи от носорози, който е извършен преди влизането в сила на изискването за разрешително за внос, информацията относно заявителите за ловни трофеи от носорози може да бъде получена при поискване от държавите износители.